

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4/2567

ศาลจังหวัดทุ่งสง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ศาลผู้รับความเห็น นาง ม. โจทก์
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 10

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ โจทก์ซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จำเลย อ้างว่า โจทก์เป็นเจ้าของผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามแบบเสียภาษีบำรุงท้องที่ ทำประโยชน์โดยปลูกต้นยางพาราและพืชสวนจำพวกกาแฟและต้นผักหวานเต็มพื้นที่ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่จำเลยก่อสร้างสายส่งไฟฟ้า 500 เควี ผ่านที่ดินของโจทก์ มีการตัดต้นผักหวาน แต่ไม่ได้จ่ายค่าทดแทนให้แก่โจทก์ตามที่ได้ตกลงกัน ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยชดใช้ค่าทดแทนพร้อมดอกเบี้ย เห็นว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จำเลย เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โจทก์ ฟ้องว่า ได้รับความเสียหายจากการที่จำเลยจ่ายค่าทดแทนความเสียหายของต้นไม้ หรือพืชผลระหว่างการสำรวจ/ก่อสร้างสายส่งไฟฟ้า 500 เควี สุราษฎร์ธานี 2 – ทุ่งสง ให้แก่โจทก์ ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินไม่ถูกต้องครบถ้วน เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการของจำเลยในฐานะผู้รับใบอนุญาตการประกอบกิจการพลังงาน ใช้อำนาจตามมาตรา 107 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550 ดำเนินการระบบโครงข่ายไฟฟ้า 500 เควี ช่วงสุราษฎร์ธานี 2 – ทุ่งสง ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง กำหนดเขตระบบโครงข่ายไฟฟ้า สุราษฎร์ธานี 2 – ทุ่งสง วงจรที่ 1 และวงจรที่ 2 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 106 ถึงมาตรา 108 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550 ผ่านที่ดินของโจทก์ โดยมาตรา 108 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้จ่ายค่าทดแทนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประกาศกำหนด จึงเป็นกรณีที่จำเลยใช้อำนาจตามกฎหมายแล้วมีการกล่าวอ้างว่า การใช้อำนาจนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ และพิพาทกันเกี่ยวกับค่าทดแทนความเสียหายตามที่กฎหมายกำหนด ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง มิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดตามสัญญา

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4/2567>